

TILLÆG TIL BOGEN –*Historie og Samfund*

Obama besøger Cuba

Den 20. marts 2016 landede USA's præsident Barack Obama i Habana lufthavn. Et besøg som blev arrangeret efter "pres" fra præsident Obama.

Faktisk var det 88 år siden en amerikansk præsident sidste gang besøgte Cuba.

Besøget skal også se som en opfølgning på tidligere møder mellem Raul Castro og Obama. Et besøg som gerne skulle bringe den 55 år lange blokade til ophævelse!

"Det er/var et historisk besøg og en historisk mulighed", sagde Obama til de ansatte i den nyåbnede amerikanske ambassade i Habana.

Obama blev dog ikke modtaget i Habana lufthavn af Cubas præsident Raul Castro, disse mødtes først dagen efter i revolutionspaladset i Habana.

Der blev i løbet af de næste tre dage (som besøget varede) indkaldt til pressekonferencer mellem de to statsledere, hvor der blev snakket om, de ting, som man ikke er enige om.

Obama mødtes med kardinal Jaime Ortega i Katedralen i Habana.

Ligeledes holdt Obama en tale til cubanerne, som blev transmitteret direkte til cubanerne

Om besøget var en succes er der nok delte meninger om.

Mange cubanere gav udtryk for "at det var et historisk møde for vores land" og at blokaden snart ville blive ophævet! Men også ryster som, "hvorfor kommer Obama først nu og ikke for 8 år siden, hvis han virkelig vil åbne op".

Noget som også rørte cubanerne var, at Obama ikke ville besøge Fidel Castro. Måske derfor Raul Castro ikke var i lufthavnen, for at tage i mod Obama.

Meget kunne siges om dette besøg, men en begivenhed var det, hvad der kom ud af det, er svært at få øje på.

Der er stadig adskillige knaster der skal løses:

- ophævelse af blokaden (skal vedtages i kongressens USA)
- nedlæggelsen af den amerikanske militærbase, Guantanamo
- erstatningen fra USA til Cuba for den 55 årige lange blokade

Dette er nogle af de tunge "knaster" som skal løses og som kun den amerikanske kongres kan tage stilling til.

Enkelte tiltag er dog taget.

Den cubanske stat har lavet adskillige aftaler, inden for turist industrien i forhold til USA og amerikanernes muligheder for at besøge Cuba.

Lavet aftaler om direkte fly forbindelser mellem bl.a. Miami og Cuba.

Dog kan/må amerikanske turister ikke forsat rejse individuel ind i Cuba. De skal være tilmeldt som gruppe, enten kulturelt, religiøst eller uddannelse. Et krav fra den amerikanske regering.

Dette omgås så fra forskellige organisationer i USA. som opretter grupper som "people to people".

Efter besøget var Fidel Castro ude og revse Barack Obama. Her beskyldte han Obama for at forsøge at indsmigre sig hos det cubanske folk og ikke omtale, se bort fra alt det som revolutionen har givet landet. (søg på hele artiklen, på granma.cu)

Små åbninger er der dog sket, og forhandlinger på højt plan mellem de to lande fortsætter.

Men som den ledende forhandler fra Cuba, Josefina Vidal udtrykker det "vi fortsætter, vores mål er at få ophævet blokaden".

Rolling Stones i Cuba

Samme dag som Obama forlod Cuba skulle Rolling Stones have spillet koncert i Habana.

De udsatte dog deres optræden et par dage. Forlydender sagde, at de ikke ville involveres i noget "politisk show".

Det var musikken det gjalt.

Fire uger før koncerten begyndte deres staff, at sætte scenen og anlæg op. Beløb på 50 millioner er blevet nævnt, penge som Rolling Stones betalte ud af egen lomme.

En gave til det cubanske folk, som de udtrykte det.

Desuden var koncerten total gratis at komme ind til.

Ikke sådan at cubanerne ikke kendte til Rolling Stones eller vestlig musik.

Mange udenlandske korrespondenter gav udtryk for, at det ville være totalt nyt for cubanerne at høre rock musik. Dette er dog ikke korrekt. Der er gennem mange år blevet vist musik videoer i TV, med de største band, fra den vestlige verden.

Men, rigtigt, første gang et så stort band spillede live.

Så, mon ikke det var hele det kæmpe show, som blev rullet op dem, der gav pote.

Og en aften var det.

Over en halv million mennesker oplevede showet, afholdt på det store sportsanlæg, Ciudad Deportivo.

Svarende til syv fodboldbaner og to baseballanlæg.

Rockfan fra hele verden havde taget turen til Habana og heller ikke de blev skuffede.

Da Rolling Stones dagen efter Koncerten forlod Habana, siges det, at de lod 60% af deres grej blive stående til anbringelse i de cubanske musikskoler.

Fra selve koncerten er der lavet filmen "Havana Moon", udgivet af Eagle Rock Entertainment.

Cubanske emigranter til USA

Igennem årtier har der i Cuba været folk, som ønsker at emigrere til USA (som i andre Latinamerikanske lande).

I USA har gjalt en lov, The Cuba Adjustment Act fra 1966, som har givet cubanere en særbehandling, til forskel fra de andre Latinamerikanske landes migranter.

Der er ingen andre nationaliteter i hele verden, som har samme adgang som cubanere til, hvis de blot sætter foden på USA's jord, at få lov at blive.

Loven giver politisk asyl til alle cubanere, der betræder amerikansk jord. Hvad enten, de er taget af sted illegalt eller med et visum i hånden.

Cuba har igennem årene prøvet at få ophævet loven, men først nu er det lykkedes.

En aftale kom i stand, inden Obama gik af som præsident i efteråret 2016.

Til stor glæde for den cubanske regering.

Som en tilføjelse til lovgivningen er det anført, at USA skal give visa til 20.000 cubanere om året.

En tilføjelse, som har været aftalt for mange år siden, men aldrig blevet fulgt op fra amerikansk side.

Som det er nu, må cubanere der søger visum til USA, vente op til to år på at få en sådan.

Fidel Castro Ruz dør.

Historien vil frikende mig.

Sådan lød Fidel Castros forsvartale efter angrebet på Moncada forlægningen i Santiago de Cuba i juli 1953, efter det fejlslagne angreb for at vælte diktatoren Batista.

Den 25. november 2016 døde Fidel Castro i en alder af 90 år og ingen tvivl om, at mange vil være klar til at analysere, om ordene holdt.

Få personer, ikke kun i den verdensdel (læs Mellem- og Latinamerika), men i resten af verden har han præget den politiske tilgang, med sin karisma og udtalelser.

Stort set, hvor end man har færdes, var navnet Fidel lig med Cuba. Fidels historie er i høj grad lig med Cubas nyere historie og omvendt.

Fidel blev født 13. august 1926 i den østlige del af Cuba, i Oriente provinsen.

Søn af spanske indvandrere, der arbejdede sig op til at blive velstående jordejere.

Fidel og hans søskende fik uddannelse, drevet af katolske ordener i Santiago de Cuba

Efter endt skolegang blev det jurastudiet i Habana, han gik i gang med.

Her oplevede han den store indflydelse USA's politisk havde, men også den store indflydelse som amerikanske selskaber, rigmænd, kriminelle (mafiaen), korrupsion og undertrykkelse blev udøvet mod den almindelige cubanske befolkning.

Det var her i studenter/universitet miljøet, der blev sat grobund for en demokratisering af det cubanske politiske system.

De studerende, så også til andre dele af Mellem- og Latinamerika, og så her en brutalitet og undertrykkelse, som de selv oplevede.

Dette, og på den hjemlige front, hvor Batista med en gruppe officerer overtog magten, uden demokratiske valg, var fundamentet for Fidels tænke måde lagt.

Fidel prøvede at føre en retssag mod forfatnings brud, men den blev afvist af Batistas domstol.

Dette åbnede op for at vejen til demokratiske reformer, som kun kunne lykkes, med "våben i hånd". Dette udmøntede sig i 26. juli opstanden i 1953 og hvad derefter skete (læs tidligere i bogen).

Castro blev berømt og måske også berygtet for sine taler.

Talerne kunne vare 5 og 6 timer, hvor han brugte enkle og retoriske vendinger, dog alle med substans og indhold.

Hudflettede det, han stemplede som USA imperialismen og udstak retningen for den cubanske revolution.

Han inspirerede også store dele af Latinamerikas befolkning, til at gøre oprør mod magten.

Trænede revolutionære grupper fra disse lande.

Kun få anfægter, at cubanerne i dag er et veluddannet folk og med en høj sundhedssektor, hvilket helt klart må til skønnes Fidels ideer med en befolkning.

Fidel tilbragte sine sidste år tilbagetrukket, sammen med sin kone Dalia.

Tog imod alverdens personligheder og statsoverhoveder.

Skrev indlæg til Granma avisen, og noget som det sidste han gjorde, var at komme med en skarp replik over Obamas besøg i Havana marts 2016.

Sikkert er det, at der vil være/komme mange meninger om hans eftermæle, men ingen kan bestribe/benægte, at han var med til at sætte et stort præg på verdenspolitikken.

Ved Fidels død, blev der erklæret 9 dages landesorg.

En stilhed greb landet, i alle byer blev Fidel mindet, som den landfader, han var i mange cubaners øjne.

Dagen efter sin død blev Fidels legeme kremeret og kisten/urnen sat foran statuen af Jose Marti på Revolutionspladsen i Habana.

Her defilerede titusindvis forbi i de dage den lå der.

Tirsdag aften blev der holdt en mindehøjtidelighed på pladsen, med en million deltagere.

Talere fra de fremmødte præsidenter og statsledere, som var kommet fra hele verden for at sige det sidste farvel.

Råbet "yo soy Fidel" lød fra menneskemængden.

Dagen efter bliver Castros aske i en cedertrækiste på en åben ladvognkørt, kørt gennem landet fra Habana til Santiago de Cuba.

Fire dage tog turen, den samme rute som han tog efter revolutionen havde sejret den 1 januar 1959, blot modsat nu.

Millioner af cubanere tog opstilling på ruten, for at sige, det sidste farvel.

Fidels urne bliver begravet ved en enkel ceremoni for de nærmeste på Santa Ifigenia kirkegården i Santiago de Cuba.

Fidels urne placeres ved siden af mausoleet for Jose Marti i en enkel grav tomte.

Overalt i Cuba har cubanere og tilrejsende skrevet under i kondolence bøger.

Ved siden af bøgerne lå en seddel/edsaflæggelse, en tekst som Fidel Castro udtalte den 1. maj 2000 og som florerede, som en edsaflæggelse for revolutionen:

“Revolution er sans for det historiske øjeblik; det er at forandre alt det, der bør forandres; det er fuld lighed og fuld frihed; det er at blive behandlet og behandle andre mennesker; det er selv at frigøre os ved vores indsats; det er at udfordre magtfulde, herskende kræfter inden for og uden for det sociale og nationale område; det er at ofre alt for at forsvare de værdier, man tror på; det er beskedenhed, uselvskhed, altruisme, solidaritet og heltemod; det er at kæmpe med dristighed, intelligens og realisme; det er aldrig at lyve eller krænke etiske principper; det er en dyb overbevisning om, at der ikke findes nogen kraft i verden, der kan knuse sandheden i ideernes kraft. Revolution er enhed, det er uafhængighed, det er at kæmpe for vores drømme om retfærdighed for Cuba og for verden, som er grundlaget for vores fædrelands kærlighed, vores socialisme og vores internationalisme.”

Vi vil fortsætte med at kæmpe for disse ideer. DET SVÆRGER VI!

(teksten står også ved siden af Fidels gravsted)

Hvor står vi så nu, efter Donald Trump blev valgt?

Så sent som i slutningen af sidste år (2016) var han ude at give sin uforbeholdne mening om Cuba til kende på twitter...

Hvis Cuba ikke er villig til at lave bedre vilkår for både cubanere og amerikanere, kan de nye forsonlige toner ikke fortsætte.

Trumps statschef udtrykker følgende: “undertrykkelse, åbne markeder, religionsfrihed, politiske fanger, disse ting skal ændres før....”

Det kan siges med få ord:

Trump vender tilbage til Cuba-politikken til den kolde krig.

I juni 2017 holdt Trump en tale i Florida omgivet af “hard cord” eksilcubanere, hvor han lovede, at underskrive et præsidentielt dekret, som vil være et udtryk for delvis tilbagerulning af den i forvejen utilstrækkelige opblødning over for Cuba, som den tidligere præsident Obama indledte 17. december 2014.

For at sætte det i værk var man nød til at opfinde nogle listige modeller, som kunne vise verden at det er cubanerne som ikke ønskede denne åbning!

I august rapporterede man fra den amerikanske ambassade i Habana at diplomaterne på ambassaden havde fået høretab og kognitive problemer. Forårsaget af et “sonisk våben”, som cubanerne havde rettet mod ambassaden!

Noget som den cubanske administration på det kraftigste afviste.

Internationale videnskabsfolk, som har undersøgt “problemet/sagen”, har alle meldt tilbage at der INTET er “at komme efter”.

Oven i købet har Raul Castro forsikret at den cubanske regering ikke er ansvarlig og oven i købet opfordret FBI til at undersøge sagen. Dette har USA ikke svaret på...

USA har bedt/smidt 15 diplomater ud fra den Cubanske Ambassade i Washington grundet ovennævnte.

Selv har amerikanerne trukket sine diplomater hjem fra Cuba, så der kun er meget få tilbage. Dette har medført at den amerikanske ambassades konsulære afsnit er lukket, så titusinder cubanere ikke længere kan besøge familier i USA.

Ligeledes er al handel blevet forbudt mellem Cuba og USA.

Det er blevet kraftigt besværlig gjort for amerikanere at rejse til Cuba.

Flyruter, direkte fra Florida/New York etc., som var aftalt og fungerede, har måtte lukke ned grundet Trumps forbud mod at måtte besøge Cuba.

Dette har helt klart frustreret cubanerne, som har set frem til en stille og rolig åbning, som nu må betegnes at være tilbage på tidligere tiders lavpunkt.

Det hele skal også ses som et stort propaganda nummer, der skulle stille Cuba i et dårligt lys inden afstemningen i oktober ved FN's Generalforsamling om ophævelsen af blokaden mod Cuba. Her stemte USA og Israel for blokaden mod 191 andre landes JA til ophævelsen. Sidste år undlod USA og Israel at stemme.

Ingen tvivl om at den ændrede kurs fra trump regering kommer til at sætte sit præg på Cuba, endnu en gang..